



**OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ**  
**Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1**

Číslo: 2 Pv 415/17/5505-7  
EEČ: 2-39-92-2018

Liptovský Mikuláš 06.03.2018

**U Z N E S E N I E**

**Trestná vec:** obv. XXXXX  
**Trestný čin:** prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona  
**Rozhodol:** prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX  
miesto narodenia: XXXXX  
rodné priezvisko: XXXXX  
trvalé bydlisko: XXXXX 447/7, 059 41 XXXXX, Slovensko  
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona  
štádium: dokonaný trestný čin  
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 19. 08. 2017 okolo 11:00 hod. pri rodinnom dome so súpisným číslom 1007 na ul. Múrnej v obci XXXXX, okres XXXXX, po predchádzajúcej hádke otvorenou dlaňou ruky dvakrát udrel po ľavom líci XXXXX, následkom čoho stratila stabilitu a spadla na zem, čím XXXXX spôsobil pomliaždenie v oblasti ľavého líca, vyvrnutie a natiahnutie krčnej chrbtice, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 7 dní,

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

**Odôvodnenie:**

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ Liptovský Hrádok uznesením ORP-693/LH-LM-2017 zo dňa 31. 10. 2017 vzniesol XXXXX obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Po skončení skráteného vyšetrovania som preskúmal spisový materiál, pričom

som vo veci ustálil nasledujúci skutkový a právny stav :

Obvinený XXXXX využil svoje zákonné právo a vo veci odoprel vypovedať.

Poškodená XXXXX vo svojej výpovedi uviedla, že XXXXX je jej druhom a s ním žije v spoločnej domácnosti. V auguste 2017 sa jej XXXXX k niečomu priznal a to ju nahnevalo. Keď sa nachádzala vo Važci pri svojom otcovi, kde si bola po svoju dcéru, tak za ňou prišiel XXXXX, ktorý ju volal domov, ale ona bola ešte stále rozčúlená a dohovárala mu. Počas toho sa bránil rukami, ale k fyzickému kontaktu dôjsť nemalo. Po hádke ešte zostala vo Važci, pretože jej otec bol chorý. Následne bola na ošetrovaní so zraneniami, ale tieto jej mali byť spôsobené ešte pred hádkou, ale v jej afekte si myslela, že jej to bolo spôsobené druhom pri hádke, ale v skutočnosti to tak nebolo. Z týchto sa liečila len pár dní, menej ako 7 dní, pričom nemalo ísť o nič závažné ani obmedzujúce. Po hádke sa s priateľom udobrila a keby nebola nahnevaná, tak to ani neoznami.

Svedkyňa XXXXX využila svoje zákonné právo a vo veci odoprela vypovedať.

V priebehu prípravného konania vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, že sa stal skutok v takej forme ako je táto vyjadrená v skutkovej vete tohto uznesenia, teda že obvinený mal poškodenú fyzicky napadnúť takže ju udieral otvorenými dlaňami po ľavom líci. Vyšetrovaním bolo preukázané, že došlo k fyzickému konfliktu medzi obvineným a poškodenou aj keď menovaná to popiera, ale na strane druhej uvádza, že obvinený sa bránil rukami, avšak za skutkovo nejasných okolností, z ktorých nie je možné ustáliť, čo bolo motívom konania z uvedeného potom logicky vyplýva, že nebolo možné určiť, kto bol agresorom a kto sa len bránil a už vonkoncom nebolo možné ustáliť ako z technického hľadiska prebiehal fyzický kontakt medzi menovanými a už vôbec nie či došlo ku konkrétnym úderom fackou, kde boli údery, na ktorú časť tela vedené, akou intenzitou a koľkokrát. Samotná poškodená to popiera.

Ani výpoveď svedkyne XXXXX nevedla k posunu v dôkaznej situácii, pretože táto odoprela vypovedať a teda nedokázala prezentovať ucelený obraz o priebehu fyzického konfliktu. Najväčší problém z hľadiska dokazovania predstavuje absencia popisu rozhodných skutočností zo strany samotného obvineného aj poškodenej a to z objektívnych dôvodov, ktoré sú založené na tom, že obvinený odoprel vypovedať a poškodená vypovedala takým spôsobom ako vypovedala.

Vyhodnotením dôkazov jednak jednotlivo ako aj v ich vzájomnom súhrne som dospel k záveru, že v priebehu vyšetrovania nebol vyprodukovaný taký dôkaz, ktorý by preukazoval, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa stal. Nakoľko kľúčoví účastníci incidentu a to poškodená XXXXX nedokázala popísať priebeh skutku tak, aby obvineného usvedčila a výpoveď svedkyne je nedostatočná, neprichádza do úvahy prijať iný záver, len ten, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie. Pri trestnom stíhaní násilnej trestnej činnosti takéhoto charakteru je potrebné, aby bolo v záujme samotného poškodeného usvedčenie páchatel'a. Pri danom skutku sa javí práve výpoveď poškodenej najpodstatnejšia pre objasnenie skutkového stavu. Nakoľko poškodená však vypovedala takým spôsobom akým vypovedala táto jej výpoveď sa odrazila v nedostatočnom až úplne chaotickom preukázaní skutkového stavu.

Podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Marian Vagač  
prokurátor